

med en rund Sum at kunne angive det, hvorom der her er Tale, til 10,00 Rbd. Jeg troer saaledes, af de Grunde, jeg her har anført, ligesom maaskee ogsaa af Hensyn til det Beløb, der ligger til Grund for Lovudkastet, at turde anbefale det høitærede Thing det til Antagelse.

(Det forelagte Udkast til Lov om Erstatning for Tab af Bagage og Heste m. m. i Felten med dertil hørende Motiver findes i Anhanget.)

Det næste Nummer paa Dagsordenen var 3die Behandling af Finantsloven (2den Behandling findes i Tidens Nr. 126 Sp. 2003 og flg., samt Nr. 203 Sp. 3232 og flg.)

Foruden de Ændringsforslag, som findes i Anhang B Nr. 43 Sp. 593—608, vare følgende Underændringsforslag stillede:

Udvalgets Underændringsforslag til Finantsministerens Ændringsforslag under Nr. 38.

a) for 202,094 Rbd. 64 St. sættes: 210,894 Rbd. 64 St.;

b) for 629,821 Rbd. 56 St. sættes: 638,622 Rbd. 20 St.

Udvalgets Underændringsforslag til Finantsministerens Ændringsforslag under Nr. 50:

629,821 Rbd. 56 St. ændres til: 638,622 Rbd. 20 St.

42,829 Rbd. 67 St. ændres til: 34,029 Rbd. 7 St.

Formanden: Forinden Forhandlingerne over Sagen selv begynder, skal jeg give Ordet til Rigsdagsmanden for Præsto Amts 4de Valgfreds, der har gjort Forslag om en Overgang til Dagsordenen.

Grundtvig: Det er det ærede Thing vitteligt, at strax da den nærværende Finantslovs Døftelse skulde begynde her i Thinget, foreslog jeg at opsætte denne Døftelse, indtil det daværende Ministerium var blevet Thinget bekendt og havde givet tilstrækkelig Dplysning baade om dets Sammensætning og dets Virksomhed. Uagtet Thinget nu ikke gif ind paa dette Forslag, blev det dog, selv fra Ministerbordet, indrømmet, at en saadan Dplysning var høist nødvendig; vel blev der fra samme Side forstikkret, at denne nødvendige Dplysning

ikke saa høivøstet behøvede at fremkaldes, da den snart vilde komme af sig selv, men ikke blot Folkethinget, ogsaa hele Rigsdagen og hele Folket veed, hvor utilstrækkelig og utilfredsstillende den Dplysning var, som kom af sig selv, enten om det daværende Ministeriums Sammensætning eller om dets Virksomhed, og nu, da Finantsloven foreligger til 3die og sidste Læsning, er det jo Thinget aldeles ubekjendt, hvilket Ministerium det er, i hvis Haand Rigets Styrelse er lagt, og i hvis Haand Bevillingen af Rigets Pengemidler skulde lægges, saa at i nærværende Dieblif Bevillingen jo kun kunde ske aldeles iblinde, uden mindste Spørgsmaal om, enten Rigets Pengemidler rimeligvis vilde blive anvendte til Rigets og Folkets Bedste eller til deres Værste. Ja, ifølge de tydste Aviser, som vedblive at være den fornemste Kilde, hvoraf vi kunne øse Kundskab om det saakaldte danske Ministerium og dets Underhandlinger, — efter dem, og selv efter Berlingske Avis, maae vi mener jeg, finde det rimeligt, at der er et Ministerium isærd med at danne sig, som ikke kan have mindste Krav paa Rigsdagen eller paa Folkets Tillid (Hør! Ja!). Det kan det ikke; thi, efter hvad vi læse og maae gætte, da vil dette Ministeriums Hensigt være, paa den ene Side at stille Slesvig eller Sønderjylland fra Danmarks Rige, og paa den anden Side at affkaffe Danmarks Riges fribaarne Grundlov og Rigsdag. At et saadant Ministerium ikke kan have mindste Krav paa Rigsdagens eller paa Folkets Tillid, mener jeg, er indlysende. Jeg behøver vist ikke her at nævne engang de Offre baade af Penge, af det lille Riges Pengemidler, og af det lille men kjække Folks Hjerteblod, som Slesvigs eller Sønderjyllands Hjemførelse til Moderlandet har kostet, og det kan, idetmindste herinde, heller ikke behøves at udvikle, hvor uundværlig Grundloven og Forsatningen, og fremfor Alt Ministeriets Ansvarlighed, Ministeriets folkelige Ansvarlighed, og Rigsdagens, den folkevalgte Rigsdags, fri Medvirkning ved Lovgivningen under de nærværende Omstændigheder er, saa at Folkethinget maatte, saavidt jeg kan skønne, ikke blot have opgivet sig selv, men opgivet Folket og Riget, naar det ikke